

یاد رفیق شهید منوچهر حامدی گرامی باد

۶ سال از شهادت رفیق منوچهر حامدی می گذرد. رفیق حامدی (ابوجعفر) یکی از قدیمی ترین و سرحدترین کادرهای انقلاب ایران بود که آغاز فعالیتش به دوران سواد بعد از کودتای ۲۸ مرداد باز می گردد. رفیق مبارزه را در صفوف نهضت مقاومت آغاز کرد و بعد از آنکه به سرای ادامه تحصیل عازم آلمان گردید. مبارزه‌ی خود را در جنبش سیاسی و از آنجا پس دانشجویی خارج از کشور ادامه داد. رفیق حامدی از جمله موسسی و رهبران مؤثر سازمانهای جنبش ملی در خارج از کشور و کنفدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی بود و بارها به عضویت هیات اجرایی جنبش ملی و کنفدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی انتخاب شد.

رفیق حامدی در طول این مبارزات، به مارکسیسم-لنینیسم گرایید و همراه دیگر رفقا در ستانگسزاری گروهی که ابتدا بنام گروه اتحاد کمونیستی و امروزه بعنوان سازمان وحدت کمونیستی فعالیت می کند شرکت کرد. در این ارتباط رفیق در سال ۱۳۴۷ به فلسطین رفت و با نام سازمانی ابوجعفر دورتی نظامی خود را تحت فرماندهی ابوعلی آباد به پایان رساند. در پاشیز سال ۱۳۵۳ رفیق بعنوان نماینده‌ی گروه و در ارتباط با پرونده‌ی نجاس با سازمان جریگهای فدایی خلق به ایران آمد و در مرداد ۱۳۵۵ در طی یک درگیری مسلحانه به شهادت رسید. یادش گرامی باد.

در دوران فعالیت مشترک و ارگاتیک با فدایی‌ها، بحث‌های مفصل شفاهی و کتبی پیرامون مسایل انقلابی و دیدگاه‌های مختلف در مارکسیسم و برخورد با مانویسم و استالینیسم به صمل آمد. با غلبه‌ی گرایش مانویسمی در سازمان چریک‌های فدایی، هواداری ایشان از نظرات و اعمال استالین، انعکاس این اعتقادات در نحوه‌ی سازمان‌دهی و روابط درونی سازمان چریک‌ها، و مناسبات به‌شدت غیردموکراتیک و غیرقابل‌قبول آن‌ها، گروه به موضع‌گیری علیه این گرایش‌ها پرداخت. به فاصله‌ی کوتاهی پس از این مسایل و ضربات اردیبهشت و خرداد 1355، و به دنبال جان باختن تعدادی از فداییان و نیز جان باختن نماینده‌ی گروه ستاره در ایران برای پیش‌برد پروسه‌ی تمجاس که در خانه‌ی تیمی فدایی‌ها زندگی می‌کرد، و نیز قطع ارتباط سازمان فدایی با گروه و تصمیم‌گیری‌های نادرست دیگر آنان، گروه فعالیت مستقل خود را با نام «گروه اتحاد کمونیستی» پی گرفت.